

FELIU, EL DIMONI SANTAMARIER

Això era i no era, fa molt de temps a Santa Maria per sant Antoni es feien molts de foguerons, cada carrer tenia el seu i cada fogueró el seu dimoni. Però el dimoni més gros i més polissó era el den Biel.

En Biel era un home que vivia al carrer del Rosari, un home que sempre feia poble, un home que sempre estava disposat a participar de les festes de Santa Maria. Però la festa que més li agradava era la de sant Antoni.

Un any, dos dies abans dels foguerons quan en Biel se n'anava a dormir se li va aparèixer el dimoni i li va dir que a molts de pobles tenien un dimoni que corria per les festes, i que estava trist perquè Santa Maria encara no en tenia. L'endemà en Biel es va aixecar ben feiner i després de berenar es va posar a fer feina a les totes. No sabia ben bé per on començar, es va ficar al seu taller, agafà cola, tisores, paper, cartons, fustes, pinzells, pintura vermella, negra... i de tota aquella quantitat de materials en va sortir en Feliu, el nostre dimoni, el dimoni santamarier. El dimoni que a partir d'aquell dia cada any va sortir al fogueró del carrer del Rosari a ballar i a assustar els santamariers que l'acompanyaven, fins que un dia de sant Antoni el fogueró del carrer del Rosari es va quedar sense dimoni, ningú sabia per què. Els santamariers es varen quedar una altra vegada sense dimoni.

Després de 40 anys, la família den Biel va entrar al taller i mogueren un munt de caixons polsosos i varen veure unes banyes que sortien d'un forat negre que hi havia a la paret.

Per un moment la família den Biel es va assustar, però havien de saber què era el que hi havia dins el forat i estiraren i estiraren fort i tan fort que aquelles banyes varen sortir acompanyades d'una gran màscara de dimoni.

En aquell moment es varen alegrar en veure que havien retrobat la màscara que tothom donava per perduda. No sabien ben bé què fer amb ella i la penjaren a la paret del menjador, però aquella màscara cada vegada estava més trista.

Un dia la família va decidir que aquella màscara no podia seguir així, arribà sant Antoni, agafaren la màscara i la dugueren al fogueró de l'ajuntament. Tots els joves del poble que tenien 20 anys la varen agafar, li cantaren i la feren ballar pel fogueró fins que en Feliu va reviure.

Des de llavors, cada any surt de ca seva la revetla de sant Antoni, acompanyat del sant i les 4 temptacions i torna a ser aquell dimoni gros i polissó dels primers anys.

No podem deixar que se'n torni, per això és important que les nines i els nins l'acompanyem vestits de dimoni i li fem festa cantant al ritme de la ximbomba.

Dimoni Feliu

Quedau tots convidats dia 16 de gener a les 18,30 al carrer Rosari, 36